

۱۴

حواس تان به استخوان تان باشد

واگذاری کامل کاروانسرای شاه عباسی به میراث فرهنگی منوط به سفر رئیس قوه قضاییه به سمنان و حکم نهایی ایشان است

تاریخ در زندان

۱۶

۱۵

ساخت کامپوزیت های مقاوم در برابر دمای بالا در کشور

زندگی

یکشنبه ۳۰ شهریور ۱۳۹۹ : شماره ۵۷۶۰

حق با شماست

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۷

قدردانی- زندان

جمعی از مددجویان:

از مدیریت مجتمع ندامتگاه تهران بزرگ که برای مهیا کردن اقامت مناسب و آزادی زندانیان زحمات زیادی را می کشند، متشکریم.

تقلب- لاستیک

تقوی از تهران:

عده ای سودجو لاستیک های کهنه و دسته دوم را بعد از روکش و ترمیم به عنوان سهمیه دولتی به مردم می فروشند.

سایپا- بدقولی

مجتهد از تهران:

یک سال از موعد تحویل خودروی بنده گذشته ولی شرکت سایپا هیچ جوابی حتی به پیگیری ها نمی دهد. چرا؟ هر دفعه این شرکت ادعای افزایش تولید دارد، اگر این موضوع صحت دارد، چرا خودروهای تولید شده به دست مردم نمی رسد؟

سهام- عدالت

شهروندی از آذربایجان:

بیش از سه ماه است سهام عدالت خود را فروخته ام ولی مبلغی به حسابم واریز نشده است. چرا؟

خسارت- بیمه

یک شهروند:

بیمه ایران چرا در پرداخت خسارت شخص ثالث تعلل می کند؟ متأسفانه برای پرداخت این هزینه ها ماه ها وقت تلف می شود.

پارک- دوبل

رییعی از تهران:

پارک دوبل خودروها در بلوار ابوذر به ویژه قبل از چراغ های راهنمایی و رانندگی باعث ترافیک و سد معبر می شود.

تعویض- پلاک

ماندگار از تهران:

امیدوارم همه مراکز تعویض پلاک مانند مرکز تعویض پلاک اتحاد اینترنتی شود تا در وقت مردم صرفه جویی و مانع ابتدای شهروندان به بیماری کرونا شود.

شهرداری- ترافیک

قاسمی از تهران:

شهرداری منطقه ۱۴ در حال انجام جدول کشی در بلوار رحیمی منطقه ۱۴ است. متأسفانه در تاریخ ۲۵ شهریور مقدار زیادی شن را وسط خیابان خالی کردند که باعث ترافیک بسیار سنگین در این محدوده شد. شهرداری منطقه ۱۴ پاسخگو باشد.

بوستان- اعتیاد

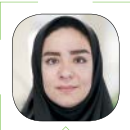
حسینی از تهران:

بوستان های منطقه ۱۴ محل جولان معتادان شده است. تماس با مسؤولان هم تنها به برخوردهای مقطعی محدود شده است.

پویش ملی «مشق احسان» با هدف تامین نوشت افزار دانش آموزان محروم برای سومین سال متوالی برگزار می شود

بنویس از سر خط

نگرس خاغلنی زاده

جامعه

بیشتر از ۴۰ سال از زمانی که ۵۲ درصد از جمعیت کشوری بسواد بودند، می گذرد؛ حالا اما براساس آمارهای وزارت آموزش و پرورش یا جمعیت ۹۰ درصدی افراد باسواد در ایران رویه رو هستیم و تمام دستگاه ها مامور به رفع بی سوادی ۱۰ درصد باقیمانده در کشور هستند. اتفاقی که البته اکنون و هم زمان با آغاز سال تحصیلی به شکل های مختلف شاهد اجرایی شدن آن هستیم و می بینیم برخی دستگاه ها تلاش می کنند موانع تحصیل برای همه بچه ها در تمام نقاط دور و نزدیک کشور برداشته شود. در این میان، ستاد اجرایی فرمان حضرت امام خمینی (ره) بخش عظیمی از این هدف را بر عهده گرفته است؛ از ساخت ۱۵۰ مدرسه تا راه اندازی «پویش مشق احسان». پویشی که قرار است لوازم ضروری مورد نیاز برای درس و مشق و تحصیل را برای همه بچه هایی که از آن محروم هستند، فراهم کند. هدفی که این روزها در مسیر درستی افتاده و هم چنان هم ادامه خواهد داشت و حالا فراهم کردن بستر عدالت آموزشی برای همه بچه ها آن چیزی است که در پویش مشق احسان به آن توجه شده و قرار است این پویش در برقراری این ویژگی برای همه دانش آموزان کشور تاثیر گذار باشد.

کوله های گل دار و طرح دار یکی یکی از بسته بزرگی که روی هر کدام عنوان مشق احسان نوشته شده است، بیرون آورده می شوند؛ کوله پشتی هایی که دل همه را به سال های محصل بودن و مدرسه رفتن می برد. از همان ها که به شوق پرکردن آن از دفتر و کتاب و به شوق بر شانه انداختنش و رسیدن به مدرسه تا نزدیک های صبح خواب مان نمی برد، اما حالا قرار است این کیف ها به دست بچه هایی برسد که کمتر پیش آمده از این شکل ذوق و شوق ها را تجربه کنند؛ ذوق آماده کردن یک کوله پشتی پر از دفترهای طرح دار و خودکارهای چند رنگ و جامدادی ها سنتی و دست ساز اما این روزها اعضای پویش مشق احسان تلاش می کنند تا همه دانش آموزان چنین حس و حال خوبی را تجربه کنند. محمد ترکمانه، مدیرعامل بنیاد احسان در این باره به جام جم می گوید: «برای تهیه این کیف ها و وسایل داخل آنها، روزها و ساعت ها فکر شده است. طرح های دخترانه و پسرانه آن با وسواس و با تاکید روی ایرانی بودن همه چیز انتخاب شده و حواس مان هم بوده که دبستانی ها به چه طرح و رنگ هایی علاقه دارند و دبیرستانی ها چه چیزهایی را می پسندند.» داخل کوله پشتی دبستانی ها، دفترهایی با طرح کارتون های ایرانی و مدار رنگی های چند رنگ آماده هستند تا ابزار نقاشی کشیدن و رنگی کردن دنیا بچه ها باشند. از طرف دیگر، عکس شهید مرتضی آوینی روی جلد دفتر مخصوص دبیرستانی ها هم دل مان را از داشتن چنین قهرمان هایی در کشور و اسطوره سازی برای نوجوان هایمان قرص و آرام می کند؛ «امسال حتی طرح روی جلد بعضی از دفترها، تصاویری از پرستاران و کادر درمان بیمارستان هاست که قهرمانان این روزهای کشورمان هستند.» واقعیت این است که این روزها کرونا حال و هوای همه چیز را تغییر داده و حتی به تصویر روی جلد دفتر دانش آموزان هم رسیده است. انگار وقت آن است که بچه ها، قهرمان های جدید کشورمان را هم بشناسند.

📖 تحصیل برای همه

از سال گذشته تاکنون تعداد دانش آموزان بازمانده از

که بیش از هر چیز روی بحث فرهنگی و آموزشی موضوع ویروس کرونا در بسته های امسال کار شده است؛ مثلاً این که در هر بسته آموزشی که به دست دانش آموزان می رسد، یک بسته کوچک بهداشتی هم قرار داده شده تا حواس بچه ها به این موضوع و رعایت بهداشت هم جمع باشد. ضمن این که پشت هر کدام از دفترها، نکته ای از همه گیری این ویروس نوشته و به بچه ها یادآوری شده است؛ «مثلاً این که پویش من ماسک می زنم بر پشت جلد اکثر دفترهایی که به دست بچه ها می رسد، ترویج شده است تا ماسک زدن را در شرایط امروز جدی بگیرند»

البته به نظر می رسد این امکانات برای دانش آموزانی که قرار است به صورت مجازی تحصیل کنند، کافی نیست و آنچه امسال دانش آموزان در آموزش های مجازی و لوازم الکترونیک برای گذراندن این روزهای مانند تلفن های همراه هوشمند و تبلت است. آمارها می گویند بین ۳/۵ تا ۵ میلیون دانش آموز به این ابزارها دسترسی ندارند؛ ابزارهایی که جای خالی شان در این بسته ها احساس می شود، اما مشق احسانی ها می گویند چیزی که امروز می بینیم همه ماجرای پویش نیست و قرار است مرحله دوم مشق احسان به تهیه ابزار و لوازم الکترونیک برای گذراندن این روزهای آموزش مجازی برسد. ترکمانه می گوید: «با بازخوردهایی که دریافت کرده ایم، می دانیم که بسیاری از مناطق محروم در وضعیت سفید و زرد هستند، به همین دلیل مدارس در آنها برقرار است و خب طبیعتاً به وسایلی مانند کیف و سایر لوازم التحریر نیاز دارند، اما برای مرحله دوم پویش مشق احسان، طرحی داریم که با بعضی از بانک ها و موسسات اقتصادی تعاملی داشته باشیم تا بتوانیم وسایلی مانند تبلت را با هزینه کمتری دریافت کنیم.» او همچنین از خبرینی می گوید که از شرکت در این طرح استقبال کرده اند تا هزینه خرید آن را به صورت قسطی بر عهده بگیرند. در چنین شرایطی، اگر این اتفاق بیفتد فضای سخت افزاری آموزش غیرضروری در این شرایط هم توسط مشق احسان پوشش داده می شود؛ «اما به هر حال به کمی زمان برای این ریزی ها نیاز داریم تا به آن مرحله برسیم.»

مرحله ای که البته عملی شدن آن خیلی دور نیست. شاید چون همه متولیان آن از این پویش به عنوان پویشی همیشگی در طول سال تحصیلی یاد می کنند؛ «این پویش موقتی نخواهد بود و قرار است ادامه دار باشد. موضوعی که در آموزش عالی، به ویژه به آن دغدغه شغل و آینده هم به آن اضافه می شود. در نهایت، فکر می کنم تا زمانی که مسائل اقتصادی به صورت ریشه ای حل نشود، شنیدن خبرهای بازماندن از تحصیل هم ادامه داشته باشد. 📖

سید مشق احسان برای تامین لوازم التحریر دانش آموزان محروم جمع می شود، ستاد اجرایی فرمان امام (ره)، آن را دو برابر می کند و به دست همه بچه هایی که به هر دلیلی نمی توانند درس بخوانند و تحصیل کنند، می رساند. تا شاید دیگر کودکی و نوجوانی برای نداشتن خودکار یا دفتر دور درس خواندن را خط نکشد. مدیرعامل بنیاد احسان البته این را هم می گوید که پویش مشق احسان علاوه بر تامین لوازم التحریر مورد نیاز دانش آموزان مناطق محروم، امکانات دیگری را برای هم محصلان این مناطق فراهم می کند؛ «مثلاً در مناطقی مانند سیستان و بلوچستان که بیشترین آمار کودکان بازمانده از تحصیل را دارد، خدمات ویژه تری را با همکاری وزارت آموزش و پرورش دنبال می کنیم که علاوه بر تهیه نوشت افزار است؛ مثل راه اندازی سرویس خانه تا مدرسه برای دانش آموزان برخی روستاهای محروم این استان.»

📖 مهر متفاوت

دانش آموزان در این روزها، شروع سالی را تجربه می کنند که تا پیش از آن هیچ شناخت و تجربه ای از شرایط آن نداشته اند. چراکه حالا همه چیز با شیوع کرونا فرق کرده است؛ از شکل و زمان حضور در مدرسه و الزام ماسک و آگاهی از رعایت نکات بهداشتی تا وسایل جدید و لازم برای تحصیل. چیزی که مهم است، این که نیاز همه بچه ها و دانش آموزان به مداد و خودکار و دفتر و مداد رنگی و جامدادی همیشه بوده و همچنان هم هست، اما فکرهای دیگری هم برای تهیه بسته های ویژه در سال تحصیلی متفاوت و شاید عجیب و غریب امسال شده است. یعنی امسال مشق احسانی ها و ویروس کرونا را هم بین برنامه ریزی های شان در نظر گرفته اند. مدیرعامل بنیاد احسان می گوید: «واقعیت این است

ایرانی، ایران را در یاب

«کالای خارجی خط قرمز ما بود. این را سعید حسینی، دبیر پویش مشق احسان به جام جم می گوید.

او درباره تلاشی توضیح می دهد که برای حمایت از تولیدکننده های ایرانی به موازات حمایت از دانش آموزان محروم داشته و دارند و اتفاقاً عملی اش هم کرده اند: «برای تهیه لوازم التحریر، تمام هدف مان این بود که اولاً بچه ها را با قهرمانان ملی خودمان، با صنایع دستی کشورمان و با داشته های بومی مان آشنا کنیم و بعد از آن هم به فکر تولیدکننده های ایرانی بودیم تا اجازه ندهیم در روزهایی که کسب و کارها از رونق افتاده و مصرف نوشت افزارها کاهش پیدا کرده است، مراکز تولیدی لوازم التحریر ایرانی به تعطیلی کشیده شوند.» حالا این طور که معلوم است، به همت پویش مشق احسان، از تعطیلی بیشتر از ۱۰۰ کارگاه تولید نوشت افزار جلوگیری شده است؛ «در هنگام اجرای پویش احسان حتی اشتغال زایی اتفاق افتاده است؛ ما نیازمان را مطرح می کردیم و می گفتیم ما چنین چیزی برای بچه های کشورمان می خواهیم، اگر می توانید آن را برای ما تولید کنید، ما خریدار هستیم، بسم...» بعد از آن هم چراغ چند کارگاه برای تهیه بسته های آموزشی این پویش روشن شد و چرخ تولید چرخید.

یادداشت

علیرضا قهرمانی
روانشناس تحصیلی

به امید روز بدون

بازمانده از تحصیل

📖 نمی توانیم منکر این موضوع شویم که یکی از مهمترین و عمده ترین دلایل ترک تحصیل و بازماندن از تحصیل، مسائل اقتصادی خانواده دانش آموزان و دانشجویان است. در واقع، ماجرا این است که تعدادی متغیر در این موضوع وجود دارد که دست به دست هم می دهد و باعث می شود یک کودک، نوجوان یا جوان از تحصیل بازماند؛ مسائل اقتصادی، نگرش خانوادگی و دسترسی به تکنولوژی می تواند از جمله این متغیرها باشد که در طول زمان تحت تاثیر شرایط مختلف تغییر می کند و در تصمیم گیری و روند تحصیل کودکان و نوجوانان تاثیر می گذارد. همین امروز را نگاه کنید؛ اگر دانش آموزی ابزار و وسایل تکنولوژی برای ارتباط و آموزش مجازی نداشته باشد، ممکن است از تحصیل بازماند.

البته شخصاً معتقدم که کمبود دسترسی به ابزارهای تکنولوژی موضوعی نیست که فقط در شرایط فراگیری ویروس کرونا دچار آن شده ایم، بلکه وضعیت آموزش در تمام دنیا به سمت استفاده از فناوری در حرکت بود و ما در این زمینه با سرعتی آرام تر از بقیه کشورها حرکت می کردیم. وقتی هم که ویروس کرونا آمد، کمی سرعت مان بیشتر شد و بنابراین نمی توانیم بگوییم همه چیز خوب بود و ویروس کرونا آمد و همه چیز را به هم ریخت.

اما با همه این اوصاف، فکر می کنم که بازماندن از تحصیل فقط محدود به دوره ابتدایی و دبیرستان نمی شود. کافی است نگاهی به آمارهای دانشگاهی بیندازید و ببینید که شرایط اجتماع چطور توانسته است آمارها را بالا و پایین کند. آمارها می گویند نسبت ادامه تحصیل خانم ها در آموزش عالی، بیشتر از آقایان است. یکی از احتمالات در این زمینه می تواند این باشد که در صورت ادامه تحصیل، شغل مناسبی برای مردان پیدا نشود و آنها ترجیح می دهند که از همان ابتدای راه، وارد بازار کار شوند و ادامه تحصیل ندهند. در واقع، در تصمیم برای ترک تحصیل، ریشه پیامدهای اجتماعی مختلفی دیده می شود. در سنین جوانی، مسائل مرتبط با شغل آینده، در سنین نوجوانی آسیب های اجتماعی مانند بلوغ و افسردگی و بحران های شخصیتی و در سنین کودکی کمبود فرهنگ تحصیل در خانواده و یا نبود امکانات، هر کدام می توانند مانعی اساسی برای ادامه تحصیل باشد. اما چیزی که در این بین نباید فراموش کنیم این است که نگرش والدین ارتباط تنگاتنگی با وضعیت اقتصادی آنها دارد و این دو می توانند خط فکری فرزندان شان را برای ادامه تحصیل در دوران مدرسه تعیین کنند. موضوعی که در آموزش عالی، دغدغه شغل و آینده هم به آن اضافه می شود. در نهایت، فکر می کنم تا زمانی که مسائل اقتصادی به صورت ریشه ای حل نشود، شنیدن خبرهای بازماندن از تحصیل هم ادامه داشته باشد. 📖